

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 535

гр. Стара Загора, 17.04.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

при участието на секретаря Таня Д. Кемерова Митева като разгледа докладваното от Николай Ил. Уруков Въззивно частно гражданско дело № 20255500500777 по описа за 2025 година

Производството е по чл.274, ал.1 ГПК, във връзка с чл.299, ал.1 и ал.2 от ГПК и чл.26, ал.1 от ЗЗД във връзка с чл.23 от ЗПК и вр. чл.11 и чл.22 от ЗПК.

Производството е образувано по частна жалба от М. С. Б. от гр. С.З., чрез адв. М. Д. Д. от САК против Определение № 2232 от 31.07.2025г. по гр.д. № 1728 по описа за 2025г. на Районен съд Стара Загора, с която го обжалва, като неправилно, поради нарушение на процесуалния закон, с оглед на което моли да бъде отменено.

Излага за това следните аргументи:

Частният жалбоподател сочи, че в обстоятелствената част на определението съдът е приел, че гр.д. № 5189/2024 г. по описа на РС Стара Загора (решено, влязло в законна сила) и настоящото гр.д. № 1728/2025 г. по описа на РС Стара Загора били с идентичен предмет, поради което на основание чл. 299, ал. 2 от ГПК второто образувано дело трябвало да се прекрати.

Посочва, че настоящото дело има за предмет Договор за паричен заем № 4869377/08.08.2023 г. сключен с „И.А.М.“ АД и Договор за предоставяне на гаранция № 4869377/08.08.2023 г. сключен с „Ф.Б.“ ЕООД, което е видно и от петитума на исковата молба.

Гр.д. № 5189/2024 г. по описа на РС Стара Загора има за предмет Договор за паричен заем № 4929435/18.10.2023г. и Договор за предоставяне на гаранция № 4929435/18.10.2023г., което е видно и от петитума на исковата молба. В действителност в Решение № 576 от 12.06.2025 г. се споменава Договор за паричен заем № 4869377/08.08.2023 г., но откъде съдът е взел този номер на договор частният жалбоподател твърди, че няма представа, като счита, че е възможно ответниците неволно или нарочно да са предоставили

грешен номер на договорите, за да шиканират производствата срещу тях.

Моли съда да отмени Определение № 2232 от 31.07.2025 г., постановено по гр.д. № 1728/2025 г., по описа на РС Стара Загора и да върне делото за продължаване на съдопроизводствените действия, както и да им бъдат присъдени извършените по делото съдебно-деловодни разноски в настоящото производство.

Прави доказателствено искане да се изиска в цялост гр.д. № 5189/2024 г. по описа на РС Стара Загора, 6 гр. с/в с цел установяване на липсата на идентичност на делата.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК са постъпили писмени отговори от „И.А.М.“ АД, гр.С., чрез гл.юрисконсулт Д.К., както и идентичен такъв от „Ф.Б.“ ЕООД, гр.С., чрез юриск. М. З., с които сочат, че частната жалба срещу определението на съда, с което е прекратено производството по гр.д. № 1728/2025 г. по описа на Районен съд Стара Загора е неоснователна, а обжалваното определение е правилно и законосъобразно с оглед разпоредбите на чл. 126, ал. 2 ГПК и чл. 299, ал. 1 ГПК.

Посочват, че с влязло в сила Решение № 576 от 12.06.2025 г. съдът е прогласил недействителността на договор за паричен заем № 4869377 и на договор за предоставяне на гаранция № 4869377 и е осъдил „И.А.М.“ АД да заплати на Б. С. Б. сумата в размер на 228,14 лв. платена без основание по недействителен договор за паричен заем № 4869377, вкл. договор за предоставяне на гаранция № 4869377. Съдът се е произнесъл изцяло в рамките на исканията, с които е сезиран от Б. С. Б..

И двете дружества, чрез процесуалните си представители молят съда да остави без уважение подадената от процесуалния представител жалба като неоснователна. Молят, в полза на „И.А.М.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. С., *** и в полза на „Ф.Б.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр.С., ***, да бъдат присъдени на всяко от двете дружества сторените в настоящото производство разноски на основание чл. 78 от ГПК, включително и възнаграждение за процесуално представителство в размер на по 360,00 лв.

Въззивният съд след като обсъди събраните по делото доказателства, преценени в тяхната съвкупност и същевременно с това и всяко поотделно и като взе предвид становищата на страните и оплакванията изложени в частната жалба, депозирана по делото, както и мотивите на първоинстанционния съд намери за установено следното:

Въззивният съд намира, че частната жалба е процесуално допустима, тъй като изхожда от активно процесуално легитимираната страна в процеса, насочена е против съдебен акт който подлежи на въззивен съдебен контрол и е подадена в преклузивния законоустановен едноседмичен срок по чл. 275, ал.1 от ГПК и се явява процесуално допустима.

Жалбоподателят М. С. Б. не е доволен от така постановеното

определение на РС-Стара Загора, тъй като с него се прегражда по нататъшния ход на делото и се прекратява изцяло производството по делото.

Въззивният съд намира, че с подадената искова молба до РС Стара Загора жалбоподателят М. С. Б. е сезирал съда с искане за образуване на гражданско производство по реда на чл.26, ал.1 от ЗЗД във връзка с чл.23 от ЗПК и вр. чл.11 и чл.22 от ЗПК за и производството пред първостепенния съд е образувано по искова молба, депозирана на 09.04.2025г. против двамата ответници „И.А.М.“ АД - гр. С., и „Ф.Б.“ ЕООД - гр. С..

В срока за отговора по чл. 131 от ГПК, всеки от ответниците с писмения си отговор, е направил и съответното искане за прекратяване на производството по настоящото дело, тъй като е налице влязло в сила съдебно решение, постановено по образувано между същите страни, със същия предмет гр.д. под № 5189/2024г., по описа на СтРС. Претендират за разноски за юрисконсултското възнаграждение.

Въззивната инстанция намира, че с определението си под № 2232 от 31.07.2025 г., постановено по гр.д. № 1728/2025 г., по описа на РС Стара Загора, 6 гр.с-в., РС Стара Загора, като е приел, че искът по заведеното пред него производство на основание чл.299 от ГПК е процесуално недопустим и е оставил без разглеждане предявените от М. С. Б., ЕГН *****, от гр. С.З., ***, против „И.А.М.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С.,***, и „Ф.Б.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С.,***, иск за прогласяване недействителността на Договор за паричен заем № 4869377 от 08.08.2023г., сключен с „И.А.М.“ АД, иск за прогласяване недействителността на Договор за предоставяне на гаранция № 4869377 от 08.08.2023г., сключен с „Ф.Б.“ ЕООД, и иск с правно осн. Чл. 55, ал.1 от ЗЗД с цена 228,14 лева, платена без основание по недействителен Договор за паричен заем № 4869377 от 08.08.2023г., вкл. Договор за предоставяне на гаранция № 4869377 датата от 08.08.2023г., като НЕДОПУСТИМИ и съответно е ПРЕКРАТИЛ и производството по гражданско дело № 1728/2025 г., по описа на РС - Стара Загора.

От извършена служебна справка настоящият съдебен състав констатира, че в Старозагорски районен съд действително е било образувано гр.д. под № 5189/2024г., по искова молба от ищеца против ответниците, със същия предмет на делото. Делото е приключило с влязло в законна сила решение.

Съгласно разпоредбата на чл.299, ал.1 от ГПК спор, разрешен с влязло в сила решение, не може да бъде пререшаван, като повторно заведеното дело се прекратява служебно от съда /чл.299, ал.2 от ГПК/.

В случая, е налице влязло в сила решение между същите страни, със същия спорен предмет. Ето защо недопустимо се явява в настоящото производство преразглеждане на същото спорно право, предмет на гр.д. № 5189/2024г., по описа на РС гр. Стара Загора. Образуваното по настоящото дело производство е недопустим опит за пререшаване на вече разрешен спор. Налице е безспорно абсолютната отрицателна процесуална предпоставка, обуславяща правото на иск, поради което предявения от М. С. Б. иск против

„И.А.М.“ АД - гр. С., и „Ф.Б.“ ЕООД - гр. С., иск следва да бъде оставен без разглеждане, като недопустим, а образуваното производство правилно и обосновано е било прекратено от 6 гр. с-в на първоинстанционния съд.

След извършена щателна служебна проверка и от въззивния съд се установява, че действително с Решение под № 576/12.06.2025г., постановено по гр.дело № 5189/2024г. съдът е прогласил нищожността именно на процесния договор за паричен заем с № 4869377 от 08.08.2023г., сключен с „И.А.М.“ АД, както е и уважил иска за прогласяване недействителността и на другия Договор за предоставяне на гаранция със същия № 4869377 от 08.08.2023г., сключен отново с „Ф.Б.“ ЕООД, като е уважил и осъдителния иск с правно осн. Чл. 55, ал.1 от ЗЗД с цена именно от сумата от 228,14 лева, платена без основание по недействителен Договор за паричен заем със същия № 4869377 от 08.08.2023г., вкл. и Договор за предоставяне на гаранция № 4869377 датата от 08.08.2023г.

Въззивният съд намира, че е налице пълно покриване и съвпадение както на претендираните от ищеца претенции за недействителност по едни и същи договори и по двете дела, така и и претендирани еднакви суми отново и по същите две дела.

Въззивният съд следва да посочи, че ищецът и неговия пълномощник предявявайки настоящия иск, цели постановяване на Решение срещу двамата горепосочени ответници и ново осъждане на същите, за които факти и обстоятелства вече е постановено горепосоченото Решение под № 576/12.06.2025г., постановено по изисканото и приложено гр.дело № 5189/2024г. по описа на СТРС, което Решение е и влязло в законна сила по спора между същите страни и за същия предмет.

Правото на иск е насочено към образуване на валиден исков процес и чрез него към разрешаване на граждански спор със сила на присъдено нещо. Когато тази крайна цел се постигне, правото на иск категорично се погасява. Повторен иск е недопустим, съгласно разпоредбата на чл.299, ал.1 ГПК. Силата на присъдено нещо, разпростираща се между същите страни, на същото основание и за същото искане, е правопогасяващ факт. Съдът намира, че е налице сила на присъдено нещо, което представлява отрицателна процесуална предпоставка за упражняване правото на иск по така предявения спор. Поради тази причина предявеният иск се явява процесуално недопустим и първостепенният съд правилно е преценил, че делото следва да бъде прекратено.

Въззивният съдът счита, че първостепенният РС-Стара Загора правилно и законосъобразно е приел, че следва да прекрати производството по делото поради обстоятелството, че заведения от ищеца спор е бил вече разрешен с влязло в законна сила съдебно Решение и не може да бъде повече пререшаван. Първоинстанционният съдът е възприел правилно фактите по делото, като е достигнал и до правилни и обосновани правни изводи, а именно че производството по това дело следва да бъде прекратено поради изчерпването на пълния му предмет и поради недопустимост на предявения от

жалбоподателя иск.

Настоящото определение на въззивния съд подлежи на касационно обжалване в едноседмичен срок от връчването му на страните с частна жалба пред ВКС на РБ, тъй като със същото се прегражда по нататъшния ход на делото и е предвиден и специален ред за неговото обжалване.

Относно разноските във въззивното производство:

Отговорността за разноските по делото е право на едната страна да иска и задължение на другата страна да заплати направените разноски от страната, в чиято полза съдът е решил делото. Разпоредбата на чл. 78, ал.4 от ГПК предвижда правото на ответника да иска присъждане на разноски при прекратяване на делото. Същото се отнася и при хипотезата на чл.78, ал.3 от ГПК за пред въззивния съд.

Видно от депозирания писмен отговор на частната жалба от всеки ответник и въззиваем, е направено искане за присъждане на разноски. За представителството на всеки ответник е приложено пълномощно за юрисконсулт. Поради това, следва да бъде осъден ищецът да заплати на всеки от ответниците минималният размер от сумата на 51.13 евро, представляващи левовата равностойност на сумата от 100,00 лв. за юрисконсултско възнаграждение / по арг. чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ/ за всеки един от въззиваемите по делото.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло определение под № 2232 от 31.07.2025 г., постановено по гр.д. № 1728/2025 г., по описа на РС Стара Загора, 6 с-в, с което РС-Стара Загора е **ОСТАВИЛ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** предявените от М. С. Б., ЕГН *****, от гр. С.З., ***, против „И.А.М.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С.,***, и „Ф.Б.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, иск за прогласяване недействителността на Договор за паричен заем № 4869377 от 08.08.2023г., сключен с „И.А.М.“ АД, иск за прогласяване недействителността на Договор за предоставяне на гаранция № 4869377 от 08.08.2023г., сключен с „Ф.Б.“ ЕООД, и иск с правно осн. Чл. 55, ал.1 от ЗЗД с цена 228,14 лева, платена без основание по недействителен Договор за паричен заем № 4869377 от 08.08.2023г., вкл. Договор за предоставяне на гаранция № 4869377 датата от 08.08.2023г., к а т о **НЕДОПУСТИМИ** и съответно е **ПРЕКРАТИЛ** и производството по гражданско дело № 1728/2025 г., по описа на РС - Стара Загора, като **ПРАВИЛНО** и **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА М. С. Б., ЕГН *****, от гр. С.З., ***, да заплати на „И.А.М.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С.,***, сумата от 51.13 евро, представляващи левовата равностойност на сумата от 100 лв.,

представляваща направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ОСЪЖДА М. С. Б., ЕГН *****, от гр. С.З., ***, да заплати на „Ф.Б.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, сумата от 51.13 евро, представляващи левовата равностойност на сумата от 100 лв., представляваща направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение пред въззивната инстанция.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС на РБ с частна касационна жалба в 1-седмичен срок от връчването му на страните чрез Окръжен съд – Стара Загора.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____